

Sygn. akt IX U 1412/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania T. Ś. (1) (Ś.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania T. Ś. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31 maja 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy

z 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 26 kwietnia 2016r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1412/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 31.05.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu T. Ś. (2) (Ś.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, tj. od zarobków z lat 1966-1992 wynosi 229,51%, zatem nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po odtworzeniu zarobków z okresu od 01.10.1969r. do 1978r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy sprecyzował, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony został z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1966-1968, 1970-1972, 1979-1992 wynosi 229,51%.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodzony (...), od 18.11.1992r. jest uprawniony do emerytury górniczej, przeliczane wielokrotnie na przestrzeni lat. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z lat 1984-1986. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 365,37% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu.

26.04.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W toku niniejszego postępowania w oparciu o opinię biegłego sądowego ds. rent wyrównawczych, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z odtworzeniem jego wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek za okres jego pracy w KWK (...) od 01.10.1969r. do 1978r. na podstawie danych zawartych w aktach rentowych, aktach osobowych, karcie zasiłkowej oraz uregulowaniach płacowych obowiązujących wówczas w tej Kopalni Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1970-1975, 1977,1979-1992 jest wyższy niż 250% i wynosi 273,31% (po korekcie pomyłki biegłego w zakresie podanej przez niego kwoty podstawy wymiaru za okres od maja do lipca 1970r., tj. przyjęciu kwoty 12.918,00zł zamiast 13.918,00zł).

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt rentowych, akt osobowych, karty zasiłkowe z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) oraz opinię biegłego mgr Z. G. (1) z 07.11.2016r. (k.18-44 akt sądowych) oraz opinię uzupełniającą z 20.12.2016r. (k. 55-72 akt sądowych).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2016r., poz. 887 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego mgr Z. G. (1), który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za okres od 01.10.1969r. do 1978r., a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia. Nawet po uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego zgłoszony wobec powyższej opinii, wskaźnik ten pozostanie wyższy od 250%, w związku z powyższym zastrzeżenia te są bezprzedmiotowe.

Opinię biegłego Z. G. Sąd uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie, przy uwzględnieniu przez biegłego jedynie stałych składników wynagrodzenia, z pominięciem nagród, a także premii.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia 26 kwietnia 2016r.

SSO Mariola Łącka